

RECULL DE PREMSA

25/04/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 accesso

ÍNDEX

PREMSA

2

INTERNET

30

PREMSA

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
25/04/14	LA 'TIERRA PROMETIDA' DE LA TELEVISIÓN / EL MUNDO (EDICION NACIONAL)	6	1
25/04/14	FORTALEZA DE LA RAZÓN, EL ÚNICO PERIÓDICO QUE CRECE EN MARZO / LA RAZON	7	2
25/04/14	Es compleixen 25 anys de la primera emissió del canal 33 / ARA	9	1
25/04/14	DUES PERIODISTES NOVEL·LEN ELS ÚLTIMS DIES DE CANAL 9 / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	10	1
25/04/14	QUIOSCOS, ESPÈCIE EN / EL PUNT AVUI	11	2
25/04/14	VETERANS ESCÈPTICS, NOVEL·LIS ENTUSIASTES / EL PUNT AVUI	13	1
25/04/14	INFORMACIÓ I IMPUNITAT JUDICIAL, PER MARC CARRILLO / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	14	1
25/04/14	EL PARLAMENT BUSCARÀ EL CONSENS PER CANVIAR LA LLEI AUDIOVISUAL / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	15	1
25/04/14	LOS LECTORES PODRÁN CONVERSAR CON LOS PRESENTADORES DE COPE / ABC (EDICION NACIONAL)	16	1
25/04/14	ATRESMEDIA TRIPLICA SU BENEFICIO NETO / LA RAZON	17	1
25/04/14	EL GOVERN I ERC FESTEGEN EL PSC I ICV EN LA REFORMA AUDIOVISUAL / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	18	1
25/04/14	LA RÀDIO QUE EMPENY per XAVIER BOSCH / ARA	19	1
25/04/14	GIRONA RECORDA ELS SEUS 80 ANYS DE VIDA RADIOFÒNICA / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	20	1
25/04/14	ATRESMEDIA QUIERE RECUPERAR GOLT ANTES DE 2016 Y MEDIAPRO SE RESISTE / EL ECONOMISTA	21	1
25/04/14	LOS 25 AÑOS DE EL MUNDO, EN EL ESCORIAL / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	22	1
25/04/14	UNA PONÈNCIA BUSCARÀ CONSENS PER REFORMAR LES LLEIS AUDIOVISUALS / ARA	23	1
25/04/14	GERVASIO SÁNCHEZ, EL FOTÓGRAFO DE LAS POSGUERRAS / ABC (EDICION NACIONAL)	24	1
25/04/14	JORDI CAÑAS QÜESTIONA EL CAC PER AUTORITZAR EL PUNT-AVUI / REGIO 7	25	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
25/04/14	LA MAYORÍA DE PARTIDOS CATALANES SE COMPROMETE A CONSENSUAR UNA LEY AUDIOVISUAL / EL PAIS (NACIONAL) EDIC. CATALUÑA	26	1
25/04/14	TWITTER LANZA EN ESPAÑA UN SERVICIO PARA MEDIR EL IMPACTO DE LA PUBLICIDAD EN TV / CINCO DIAS	27	1
25/04/14	ATRESMEDIA AMENAÇA DE TREURE GOLT DE LA TDT / ARA	28	1
25/04/14	LARA CRITICA EL TANCAMENT DE CANALS / EL PUNT AVUI	29	1

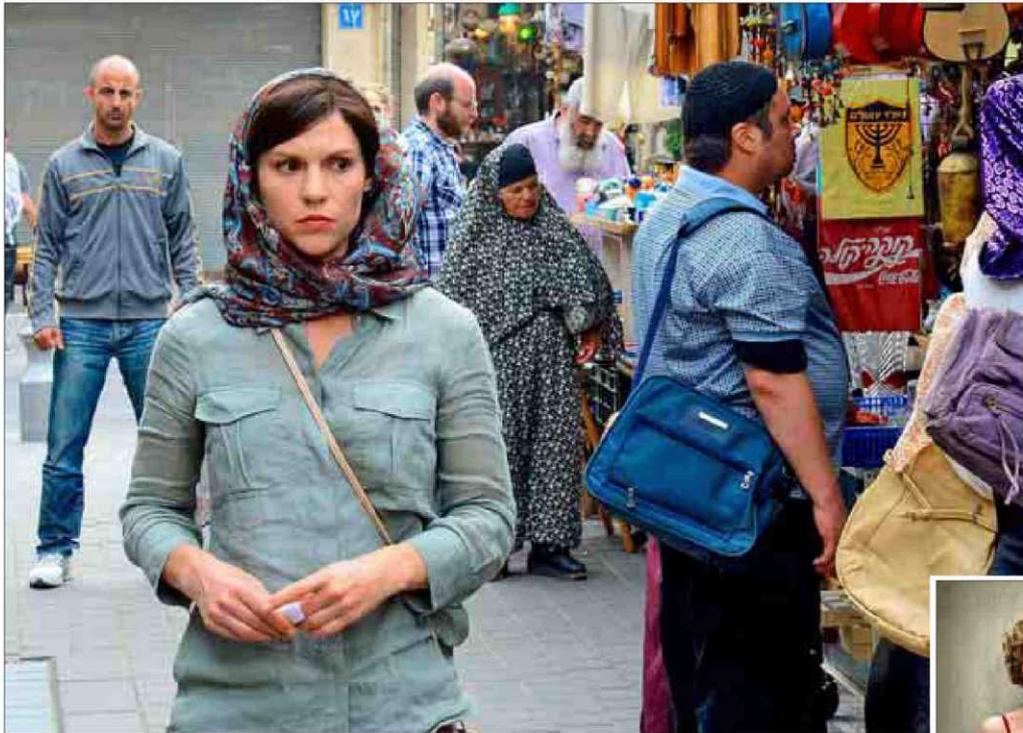

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

La idea copiada

Con sustanciales cambios respecto a su madre espiritual, la israelí *Jatufim* (*Secuestrados*) –en la imagen inferior–, *Homeland* –imagen de la izquierda– es un fenómeno mundial. Transmitida en Estados Unidos por el canal de cable Showtime y distribuida a decenas de países, el thriller está bajo la lupa constante del creador de *Jatufim*, Gideon Raff. Si el formato original ganó varios premios de la Academia de Televisión israelí (por ejemplo, mejor serie de drama), la versión americana lo ha hecho con los principales galardones norteamericanos, aseguando el doblete al cineasta de Tel Aviv. Según cuentan en la productora Keshet, *Jatufim* tendrá una tercera temporada. No sorprenderá ver actores de *Homeland* de visita en el rodaje de la serie israelí que gira en torno a un hilo demasiado real para ser ficticio. / S. E.

LA CREACIÓN DE FORMATOS

La serie 'Homeland' o el concurso 'Boom!' son ideas nacidas en estudios de Israel y exportadas a todo el mundo

La 'tierra prometida' de la televisión

SAL EMERGUI / Tel Aviv
Especial para EL MUNDO

Enciendes la televisión y... *Boom!* El nombre del concurso de moda en Israel escenifica el éxito de los formatos televisivos israelíes. La compra en España y otros países de los derechos de este explosivo programa es un reflejo más del tirón internacional de la industria televisiva en hebreo.

De la sede de la empresa Keshet, al norte de Tel Aviv, salen ideas que, tras revolucionar el mercado local, se instalan con más o menos adaptaciones en los hogares de medio mundo. Como la serie *Homeland* o el concurso interactivo musical *Rising Star*.

Ventas que motivan a las nuevas generaciones de guionistas y productores israelíes a crear y creer que alguien en Los Ángeles, Londres o Madrid acabará comprando su formato. Si tenían dudas, se han disipado en la feria audiovisual mundial más importante, el Mip TV, celebrada recientemente en Cannes donde el producto *made in Is-*

rael fue uno de los más solicitados.

«No tengo la explicación mágica, pero sólo le puedo decir que en mi entorno, la gente busca liderar y trabajar mirando siempre hacia delante, sin esperar a ver qué hacen los otros. En Israel no tenemos el privilegio de esperar y por eso

vamos al grano», comenta a EL MUNDO el popular presentador y cineasta israelí Ido Rosenblum. Es el cerebro y la cara de *Boom!*, el nuevo espacio que ha superado el 40% de audiencia en las primeras dos semanas en antena en Israel.

Es simple y trepidante. El concursante se somete a un *trivial* a prueba de bomba. Nunca mejor dicho porque en lugar de la habitual bocina, dispone de un artefacto con su *tic tac* y cuatro cables de diferentes colores que indican respuestas. Como en las películas, equivocarse de color es letal: una explosión hace temblar el plató para provocar el susto y luego la rabia del concursante.

Según Rosenblum, «el programa atrapa al espectador porque recibe un concurso con la sensación de que es una película de acción... por ejemplo con la cuenta atrás del reloj de la bomba». Ha sido comprado ya en España –por Atresmedia–, EEUU, Francia, Rumania y Bélgica.

Como *Mejubarim* (*Conectados*), que tras conectar con la audiencia israelí fichó por la AOL. Emitida y pro-

ducida por el canal de cable HOT, muestra cinco famosos que filman sus vidas –momentos íntimos inclusive– para el deleite del espectador y sufrimiento de los suyos.

Según el director general de Amorza Formats, Avi Amorza, «la cultura israelí se siente cómoda asumiendo riesgos». Como sus exitosos *start ups*, la televisión emula un principio: una idea, mucha creatividad y escaso presupuesto.

Los conflictos, guerras, canje de presos, operaciones, secuestros y atentados que acompañan a Israel desde su independencia promueven contenidos donde la realidad supera la ficción.

Cuando en el 2010 Gideon Raff creó y dirigió la serie *Jatufim* (*Se-*

cuestrados), sabía que tocaría las fibras más sensibles de una sociedad traumatizada por los cinco años y cuatro meses bajo secuestro del joven soldado Guilad Shalit a manos del grupo islamista Hamas. En la ficción, exploró el sendero psicológico y familiar con la vuelta de tres soldados tras 20 años de cautiverio en Siria. Lo que Raff nunca pensó es que dirigiría la versión norteamericana, *Homeland*, cosechando premios y seguidores en varios continentes.

La obra que inspiró las aventuras de Brody y Carrie pertenece a Keshet International. «Hace cinco años, si yo hubiera dicho que soy de Israel, la gente me hubiera dicho, ¿de Israel?, ¿Qué es Keshet? Pero hoy la respuesta inmediata es: ¡Vaya! Ustedes son muy creativos, actúan como un gran rompehielos», señaló Keren Shahar, directora de distribución de una empresa que en el pasado vendió, entre otros muchos programas, *El sucesor* de Uri Geller a decenas de países.

«Las ideas procedentes de Israel son creativas y no convencionales. Ser emprendedor es parte de la forma de vida y pensamiento de Israel», afirma Dana Walden, directora general de Twentieth Century Fox Television.

En *tratamiento* –uno de los formatos pioneros, que en España se llamó *En terapia* y lo emitió Fox– *El Semáforo* o *La Caja Fuerte* forman una larga lista de programas que triunfan al ser originales, baratos y concebidos para ver mundo.

El concurso 'Boom!' acaba de ser comprado por Atresmedia para emitirlo en España. / E. M.

Fortaleza de LA RAZÓN, el único periódico que crece en marzo

En este mes, el diario aumenta su difusión en un 6 por ciento, mientras que experimenta un crecimiento en venta en quiosco del 15 por ciento

C. García - Madrid

La calidad y el rigor de las informaciones, el análisis exhaustivo de la noticia y la oferta informativa más amplia del mercado, con la publicación de seis nuevos suplementos, están teniendo sus frutos y han logrado el respaldo de los lectores. LA RAZÓN es el único diario de información general de ámbito nacional que sale reforzado del pasado mes de marzo frente a las fuertes caídas del resto de periódicos. Así lo atestiguan los datos de OJD, pendientes de certificación, que se hicieron públicos el miércoles. En la venta canal—la venta en quioscos, que es el factor que mejor define el estado de forma de un diario—, LA RAZÓN experimentó un notable crecimiento del 15 por ciento convirtiéndose así en el único diario que ya no sólo busca mantenerse, también saca músculo en este

**AUTONOMÍAS
LA RAZÓN
arroja
resultados
positivos en 15
comunidades
autónomas**

mes, algo que, además, se confirma con sus cifras de difusión, al tener una subida del 6 por ciento. Estos números tienen aún más valor cualitativo si se tienen en cuenta los importantes descensos de sus competidores, ya que todos experimentan una desviación negativa. En el caso de «Abc», sus ventas canal caen hasta el 13 por ciento. En difusión, también arrojan un porcentaje negativo, concretamente un 11%. Así, la diferencia de venta quiosco entre LA RAZÓN y «Abc» en el mes de marzo es tan sólo de 3.000 ejemplares, si al diario centenario le descontamos los ejemplares de Sevilla, donde el periódico edita otro diario local con distinta cabecera.

Por su parte, la trayectoria en el mes de marzo de «El Mundo» también es desfavorable para el diario, ya que en venta canal la caída es del 22 por ciento y su descenso en total difusión, del 18 por ciento. «El País» sigue esa tendencia, con un 11 por ciento de caí-

da en venta quiosco y un 5 en difusión. Las cifras de «La Vanguardia» tampoco son buenas, ya que su venta canal disminuye un 14 por ciento y su total difusión, un 7. En el caso de «El Periódico» la bajada se acentúa, al descender un

21% en venta quiosco y un 14 por ciento en difusión.

El comportamiento de LA RAZÓN por días de la semana también es formidable en venta canal. De lunes a sábado, este periódico obtiene un incremento

MÁS Y MEJOR OFERTA INFORMATIVA

Más información, más análisis, más reportajes y más firmas. LA RAZÓN ha reforzado su edición diaria con seis nuevos suplementos que nacen con el propósito de satisfacer y enriquecer la demanda de los lectores en áreas que son del máximo interés como el deporte, la seguridad nacional, justicia, religión, historia y economía.

«RD»
Los lunes, se publica «LA RAZÓN DEL DEPORTE», que ofrece el análisis más exhaustivo de las competiciones de fútbol, con las firmas de Josep Pedrerol y su equipo de «El Chiringuito de Jugones», además de informar sobre otros deportes.

«RS»
El martes es el día de «LA RAZÓN DE SEGURIDAD NACIONAL», el suplemento de defensa en el que se ofrece completa información sobre esta área desde múltiples ópticas informativas.

del 19 por ciento en venta canal –y un 8 en total difusión– mientras que el resto de sus competidores acumulan significativos retrocesos: «Abc», un 14 por ciento, por lo que la distancia real entre ambos diarios –si se cuenta el aumento

de nuestro periódico y el descenso del diario centenario, es de 32 puntos; «El Mundo» cae un 21 por ciento y «El País», un 10. Cabe destacar que las ventas de lunes a sábado de LA RAZÓN con respecto a «Abc» cada vez se están recor-

tando más, ya están a poco más de 2.000 ejemplares. Esta diferencia se ha reducido en tan sólo un año en 26.709 ejemplares. «La Vanguardia» no es ajeno a los porcentajes negativos, con un descenso del 16 por ciento en venta quiosco y un 7 en total difusión, mientras que «El Periódico» retrocede hasta un 17 en venta canal y un 13 en difusión.

Incremento continuado

Estas cifras tienen su correspondencia en el magnífico comportamiento por comunidades autónomas, con incrementos continuados en 16 de ellas. En el resto se mantiene con ligeras variaciones. La fuerza de este periódico se potencia en comunidades tan importantes –en las que además el diario tienen delegación propia, por lo que ofrece contenidos exclusivos– como Andalucía (un 23,3 por ciento en difusión y un 32,5 en venta quiosco), Castilla y León (48,8 en difusión y un 39,1 en venta canal), Cataluña (un 8,6 en difusión y un 35,5 en venta quiosco) y Comunidad Valenciana (un 23,1 y un 29,3, respectivamente). En este mes de marzo, y por comunidades autónomas, «Abc», su competencia, cae en todas ellas, excepto en Galicia. El retroceso de «El Mundo» también es masivo salvo en Castilla y León. En el caso de «El País» su bajada tiene lugar en todas las comunidades. Por provincias, LA RAZÓN crece en 42 de las 51 provincias y en 36 se sitúa por encima del diario centenario. Los datos son la mejor muestra de que LA RAZÓN incrementa su nivel de competitividad en un escenario donde se mide de tú a tú con los diarios regionales con su oferta informativa. De esta manera, los lectores están manifestando una gran acogida a la propuesta informativa de LA RAZÓN, que ha potenciado los contenidos del periódico con seis nuevos suplementos, además de la información detallada sobre las opciones de ocio que se ofrece en «Finde», la mejor crónica social en «Gente del sábado», a lo que se suma la oferta de domingo con los suplementos «Tu economía», «L'Obsbervatore Romano» y «A tu salud».

EL PERIÓDICO EN CIFRAS

15%

de subida

de LA RAZÓN en el pasado mes de marzo en venta canal o venta quiosco

6%

de aumento

de total difusión en el mes de marzo de 2014 frente al mismo mes de 2013

19%

de incremento

en venta canal de este diario en el periodo de lunes a sábado

42

provincias

son en las que LA RAZÓN experimenta un crecimiento en marzo

36

provincias

es donde LA RAZÓN supera a «Abc», el diario centenario

Así, se confirma el esfuerzo y el buen hacer de este periódico en un contexto que sigue siendo especialmente adverso para los medios de comunicación, y subraya aún más la diferencia con el resto de cabeceras nacionales y regionales que han sufrido caídas generalizadas.

«RJ»

Información sobre Justicia los miércoles desde todos los ámbitos. El fin es acercar al lector los temas que más le interesan y cómo le pueden afectar en su vida contado con un lenguaje accesible.

«RF»

Cada jueves, «LA RAZÓN DE LA FE» trata un área que siempre ha sido muy cuidada por este diario. En este suplemento se ofrece una visión enriquecedora sobre la fuerza de la fe.

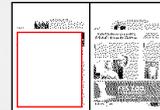
«RH»

Los sábados, «LA RAZÓN DE LA HISTORIA», un nuevo concepto para acercar la Historia a los lectores desde el rigor –con firmas de gran prestigio– analizando minuciosamente los hechos que marcan el presente.

«TE»

La actualidad económica de la semana es diseccionada los domingos por expertos que ayudan al lector a conocer más nuestro presente y futuro en este área de capital importancia.

‘GR’ estrena l’etapa més urbanita

La nova temporada del programa del 33 se centra en la ciutat de Barcelona

La ciutat de Barcelona i els seus voltants seran els protagonistes de la nova temporada de GR. El programa que presenta Marc de las Heras al 33 intentarà descobrir la cara més desconeguda de la ciutat.

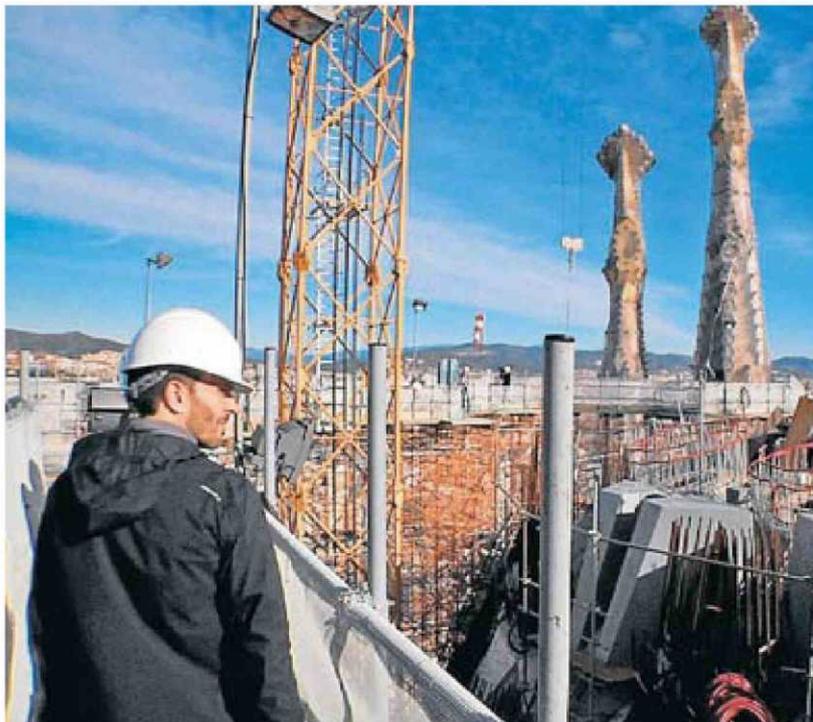
ALBERT CASTELLVÍ ROCA

BARCELONA. Des del 2010 Marc de las Heras ha recorregut el Camí de Sant Jaume, els Pirineus i les Terres de l’Ebre i ha presentat als espectadors del 33 els racons, paisatges i persones que s’ha trobat en les seves rutes. A partir d’avui (22.05 h) tornarà a fer-ho, però amb una diferència important: els entorns rurals que han caracteritzat les quatre primeres temporades de GR deixaran pas a la gran ciutat i De las Heras s’endinsarà als carrers de Barcelona. “El plantejament és el mateix: jo sóc un viatger que descobreixo el territori, en aquest cas Barcelona –explica el presentador a l’ARA–. El programa està pensat com una descoberta, i ara ja hem cobert pràcticament tot el mapa de Catalunya”.

A diferència de les temporades anteriors, les rutes proposades en els 13 capítols de GR Barcelona no es concretaran en un recorregut geogràfic, sinó que el fil conductor serà temàtic. Així, aquesta nit el programa girarà a l’entorn de l’urbanisme, i en entregues posteriors es parlarà de cultura, esports, història i dels miradors de la ciutat.

Tot i que l’espai no esquivi els punts més turístics de la capital catalana –avui, per exemple, visitarà la Sagrada Família al costat de l’arquitecte actual–, l’objectiu és descobrir la ciutat oculta que conviu amb els punts més emblemàtics: “Hi ha moltes coses que ens han sorprès, perquè estan al costat dels *greatest hits* de Barcelona però no les coneix ningú”, diu De las Heras. “El centre sempre surt, però hi ha un compromís de descentralització que per a nosaltres era molt important. Sant Andreu m’ha enamorat i Sants també. I el Carmel és increïble”, afegeix.

De fet, GR entén Barcelona en sentit ampli i en diversos capítols es mourà per ciutats de l’àrea metropolitana com Mataró, Vilafranca del Penedès i Sitges i s’aproparà a les muntanyes i parcs naturals que envolten la capital. Segons De las Heras, l’ingredient rural serà present en totes les rutes proposades i destaca, per exemple, que un dels capítols descobrirà els nombrosos horts urbans que hi ha a Barcelona. ■

Marc de las Heras buscarà noves visions de la capital catalana a GR Barcelona. Al primer capítol visitarà, entre d’altres, la Sagrada Família, però n’ofereirà perspectives diferents. TVC

Temàtic
A cada capítol ‘GR Barcelona’ se centrarà en un aspecte concret de la ciutat

Reestructuració de la graella

Quatre programes del 33 canvien de dia

‘La sonora’

El programa de música popular i músiques del món abandona a partir d’aquesta setmana les nits dels dissabtes i es trasllada als divendres. S’emetrà a les 23.10 h, després de la redifusió dels capítols de GR Pirineus que seguiran els de GR Barcelona. Això permetrà que els dissabtes *El documental* s’avanci fins a les 22.20 h.

‘Via llibre’

El programa de literatura encara s’emetrà aquest diumenge –en una edició que inclourà una entrevista a Almudena Grandes– però a partir de la setmana que ve s’ubicarà els dimecres. Començarà a les 23.00 h, just després del *Retrats de Jaume Barberà*, de manera que ocuparà el buit que ha deixat *Latituds*, que aquesta setmana va emetre l’últim episodi de la temporada.

‘Grans documentals’

L’oferta del 33 per a les nits de divendres es completarà, a partir de les 23.35 h, amb el contenidor *Grans documentals*, que fins ara omplia el *prime time* dels diumenges. La nova etapa del programa s’obre avui amb un capítol de la sèrie de documentals *Avold’ocell*, que recorre l’Amèrica del Nord enmig d’una enorme bandada d’oques.

‘Cronos’

El programa que presenta Enric Calpena passa dels divendres als diumenges, on emetrà cada setmana dos documentals històrics a partir de les 22.30 h –tret d’aquest diumenge, que començarà a les 22.55 h–. Per completar l’última nit de la setmana, el 33 recupera l’espai *Colors en sèrie*, que s’emetrà a les 21.30 h, i manté, a les 21.55 h, *Caràcter*, conduït per Bibiana Ballbé.

El primer logotip del canal 33, que avui compleix 25 anys.

Es compleixen 25 anys de la primera emissió del canal 33

A.C.R.

BARCELONA. El dia de Sant Jordi va fer 25 anys de la primera emissió del canal 33, que va funcionar en fase de proves des del 23 d’abril fins al 10 de setembre del 1989. L’aniversari oficial, doncs, serà després de l’estiu, però des d’aquesta setmana la cadena ja ho commemora amb un grafisme especial. Segons Televisió de Catalunya, fins a finals d’aquest any es duran a terme diverses accions per celebrar que el seu segon canal ja ha complert un quart de segle.

Al llarg d’aquests anys, el 33 ha aconseguit convertir-se en un dels canals més valorats pels espectadors catalans, com ho demostra el fet que regularment lidera l’índex qualitatiu que elabora GfK, amb notes que freguen el 8,5 sobre 10. Segons el director de TVC, Eugeni Sallent, el 33 “mira al futur amb la solvència que li dóna el fet d’haver-se consolidat com el canal de la cultura, oferint continguts més específics per satisfer interessos d’espectadors que volen aprofundir en diferents àrees del coneixement”.

De totes maneres, el 33 no podrà celebrar el seu primer quart de segle en un moment de plenitud: des de l’octubre del 2012, el canal comparteix freqüència amb el Super3 i només emet durant la nit i la matinada –vuit hores i mitja al dia–, una situació a la qual es va veure abocat com a conseqüència de la delicada situació econòmica que viu la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals. Malgrat això, TVC segueix apostant pel 33 i aquesta temporada n’ha renovat la graella amb l’estrena de diversos programes nous, com *Retrats*, *Cosins germans* i *Caràcter*, a més de GR Barcelona, que arrenca avui, i del retorn de (*S)avis*. ■

CR3NICA D'UN TANCAMENT HIST3RIC

Dues periodistes novel·len els 3ltims dies de Canal 9

► 'Vertigen' es basa «en fets reals», afirmen les autores de la ficci3

LAURA L. DAVID
VALÈNCIA

Des del moment en què la justícia va declarar nul l'expedient de regulaci3 d'ocupaci3 practicat a RTVV, fins al dia en què finalment la ràdio i la televisi3 auton3miques es van fondre a negre van passar 24 dies. Era el mes de novembre del 2013, i València va ser un formiguer d'incertesa i desinformaci3 gràcies al desconcert que va crear el Govern de Fabra, que es va agafar a l'excusa de l'austeritat per no acatar la llei.

La hist3ria del tancament de RTVV es va retratar gairebé minut a minut a la premsa local. Per a uns va ser un sàinet, per a altres, gairebé una tragèdia grega. Però Empar Marco, corresponsal de TV-3 a València, i Esperança Camps, periodista adscrita als informatius de cap de setmana a Canal 9, van pensar que els fets demanaven a crits que se'n fes una novel·la. Amb tot aquell «marc real», han escrit *Vertigen* (Sembra Llibres), que explica les seves sensacions a través de diversos personatges –asseguren que s3n ficticis– creats a partir de «molts perfils». Encara que és difícil no reconèixer en l'obra molts dels protagonistes de la premsa d'aquells dies.

A *Vertigen* es parla, per exemple, del president de la Generalitat valenciana com d'un líder prefabricat a Madrid, que va consultar per telè-

fon la decisi3 del tancament «amb un tal Pedro J. Ram3rez» (*El Mundo* va ser el primer que en va donar la not3cia i va editorialitzar sobre ella en sentit positiu). Entre la cr3nica sentimental i la inspiraci3 de la novel·la negra, les autores han confeccionat un relat en què es posa de manifest la corretja de transmissi3 que sempre hi va haver entre la radiotelevisi3 p3blica i el Palau de la Generalitat valenciana.

LA VENJANÇA // I encara que asseguruen que no ho han fet per acusar «ning3» o –en el cas de l'extreballadora de Canal 9– per «netejar cap consciència», Camps (afectada pel primer ERO) sí que admet que «la tele que s'havia fet durant els 3ltims anys no era la millor possible, però la que es va fer en els 3ltims dies tampoc va ser la més professional». És la que en l'3ltim mes d'emissió va pertànyer només als treballadors «salvats» després del primer ERO, molts dels quals –diu el narrador de la novel·la– «no saben què és escollir, optar, contrastar, decidir, perquè la majoria han fet tota la seva carrera a la tele p3blica i van escriure a les ordres de l'editor de torn». En els 3ltims dies de RTVV, quan els insults a Alberto Fabra ploïen des del plat3, «es va passar a la venjança», lamenta Marco en una cafeteria davant del Palau de la Generalitat, refugi de confidències entre periodistes i treballadors

► Empar Marco i Esperança Camps, amb el llibre que han escrit.

p3blics, i escenari del germen del llibre *Vertigen*.

Marco i Camps expliquen que la van escriure gairebé en «temps real». Tant, que fins i tot la missatgeria de Whatsapp servia per perfil·lar els personatges. Però Marco avisa que «la realitat supera la ficci3», després de comentar com resultava de difícil explicar per a l'audiència de fora del País Valencià una decisi3 tan abrupta com la del tancament. «Encara que totes la comunitats auton3mes estiguin intentant aprimar les televisions, no m'imagino la mateixa situaci3. A Catalunya aix3 seria impensable. TV-3 és una instituci3, té un pes que no tenia Canal 9. Vull pensar que la reacci3 dels catalans no seria tan fluixa, que la gent sortiria al carrer», reflexiona Marco quan se li pregunta per la possibilitat d'un final semblant al de RTVV per a la Corporaci3 Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA).

En l'obra, el president de la Generalitat consulta la decisi3 de tancar amb Pedro J. Ram3rez

Camps està d'acord amb Marco, i després respon a l'3ltima pregunta, sobre el pen3ltim capítol de la seva hist3ria amb Canal 9: ¿què fan ara els treballadors, cobrant però sense un lloc on anar a treballar? «Continuem esperant que ens acomiadin definitivament per seguir amb la nostra vida», contesta amb resignaci3. Poc abans de mantenir aquesta conversa, amb els valencians ja en plena Setmana Santa, el Consell va aprovar en ple una retallada de gairebé 30 milions d'euros en el pressupost del 2014 de la Generalitat Valenciana per poder pagar les indemnitzacions als primers acomiadats de RTVV. ■

Pla per salvar uns establiments singulars

Quioscos, espècie en

RECOMPTE • L'Ajuntament renova les concessions de 261 establiments fins al 2030, i en comptabilitza 78 de tancats
PENDENT • El consistori estudia ara quins subhastar, quins traslladar i quins eliminar dels que romanen sense activitat

Ivan Vila
BARCELONA

L'Ajuntament de Barcelona ha renovat des de principi d'any 261 concessions entre els 384 quioscos que hi ha a la ciutat a banda dels 11 de la Rambla, que ja tenien actualitzat el permís fins l'any 2030. També n'ha comptabilitzat 78 de tancats, una part dels quals seran retirats directament, mentre que altres seran subhastats i només desapareixeran si no apareix ningú disposat a fer-se'n càrrec. A banda, hi ha 45 establiments més dels quals encara està per determinar què se'n farà, perquè en la majoria de casos els titulars no estaven al corrent del pagament d'impostos o la quota de la Seguretat Social, i, tot i estar fora de termini, l'Ajuntament els permetria encara demanar la renovació del permís si eixuguen aquest deute.

El consistori ja va xifrar en un 25% la quantitat de quioscos tancats la tardor passada, quan va decidir fer alguna cosa en aquest sentit. Era, és clar, una aproximació, que l'Associació Professional de Venedors de Premsa de Barcelona i Província (Apvppb) elevava llavors fins al 30 o 35%. Va ser quan la comissió d'Economia va acordar concedir concessions fins al 2030 als titulars de les llicències de quioscos, que en la immensa majoria de casos s'havien esgotat el 2012 i estaven prorrogades per un any. El consistori va posar una condició: que l'establiment estigués obert,

Les xifres

395

quioscos hi ha a Barcelona, incloent els 11 de la Rambla amb un règim fins ara diferent de la resta.

78

estan tancats, segons l'Ajuntament, que ja ha decidit retirar-ne 17. Alguns seran subhastats.

261

concessions ha renovat l'Ajuntament des de principi d'any, que seran vigents fins l'any 2030.

1.737

euros l'any paguen de cànon municipal els quioscos, que en reben 8.740 també anuals provinents de la publicitat.

de manera que als que romanien sense activitat els va donar de termini per tornar a obrir fins al 25 de novembre passat, data límit que després es va estirar fins a final d'any.

L'últimatum va propiciar algunes reobertures, tot i que en molts casos, com una mera operació de maquillatge per aconseguir la renovació, que dona marge al quiosquer per seguir cobrant els ingressos provinents de la publicitat que s'instal·la a la caseta, o per seguir buscant com-

prador a qui traspasar el negoci. "A alguns els sortia més a compte tenir el quiosc tancat i seguir cobrant per la publicitat que mantenir-lo obert", el que comporta despeses afegides, explica el secretari de l'Apvppb, Màxim Frutos. Despeses que inclouen tant el cànon que es paga a l'Ajuntament com els impostos i la quota que ha de pagar el quiosquer com a autònom. El consistori, però, posa com a condició per atorgar la nova concessió que els quiosquers es posin al dia amb l'Agència Tributària i la Seguretat Social. Són els 45 casos encara pendents de resolució.

El criteri del consistori ha estat intentar mantenir "el màxim de quioscos de la ciutat", explica la tinenta d'alcalde Sònia Recasens, que recorda la seva funció com a "motors molt importants en la dinamització social dels barris i la cohesió social dels veïns". A l'associació, que aplega dues terceres parts dels quioscos, celebren la "sensibilitat" amb què el consistori ha abordat el tema, i Frutos rebla el clau: "Hi ha barris on els diumenges i festius el quiosc és l'únic comerç obert, l'únic punt que dona vida."

La renovació implica noves condicions que l'associació considera positives. Primer, perquè la idea inicial del consistori era renovar les llicències només per cinc anys, i l'ampliació fins al 2030, a banda d'equiparar la situació amb la dels quioscos de la Rambla, permet més estabilitat i també

Un quiosc tancat a la cruïlla del carrer Aragó amb l'avinguda Meridiana. A la dreta, un altre en venda i un detall de les llaminadures que també es poden trobar a qualsevol quiosc ■ QUIM PUIG

Les papereries, encara pitjor

L'efecte de la combinació entre la crisi general i la de la premsa periòdica es fa sobretot evident en la quantitat de quioscos tancats, molt visibles, però el secretari de l'associació de venedors de premsa, Màxim Frutos, insisteix que, si una quarta part dels quioscos han tancat en els últims anys, l'afectació sobre les papereries és encara superior. Frutos no concreta dades, però assegura que la caiguda de vendes de diaris i revistes ha comportat una autèntica purga entre el sec-

tor i ha delmat les botigues.

Les papereries no tenen una normativa tan estricta com els quioscos —que sobre el paper han de dedicar un 80% de la superfície comercial a la venda de publicacions periòdiques en qualsevol suport—, però Frutos recorda que a canvi tampoc no disposen ni del ganxo comercial que comporta estar al bell mig de la via pública ni tampoc del marge que comporten els ingressos per la utilització del quiosc com a suport publicitari.

més marge a qualsevol nou quiosquer per amortitzar el negoci. Segon, perquè també s'unifiquen per la part baixa les taxes d'ocupació de la via pública, de les quals fins ara n'hi havia una desena en funció de l'emplaçament. Ara tots pagaran 1.737 euros l'any excepte els de la Rambla i el passeig de Gràcia, que mantindran una quota més alta. La mesura suposa una caiguda del 22% de la recaptació total de l'Ajuntament per aquest concepte, segons Recasens.

També canvia la gestió de la publicitat, abans en mans del mateix quiosquer

n perill

—o de l'associació, en el cas dels afiliats, entre els quals repartia els ingressos equitativament—. Ara la porta l'Ajuntament, que ja ha fet el concurs corresponent i es queda un 5% dels ingressos i reparteix la resta, 8.740 euros per establiment i any.

Tot això hauria de servir d'incentiu també per a aspirants a quiosquers que licitin quan es posin a subhasta alguns dels tancats. Quins? Ho decidirà una comissió on participen l'associació i, per part municipal, els districtes i l'àrea de Patrimoni, i que estudiarà cas per cas què fer amb cadas-

cun dels tancats: si retirar-lo, traslladar-lo o mantenir-lo i posar-lo a concurs públic per si algú se'n vol fer càrrec. "El tema és complicat, perquè en molts casos, si en tornes a obrir algun de tancat, pots afectar el negoci d'algun que estigui a prop, i per això mateix qualsevol desplaçament també s'ha d'estudiar molt bé", explica Frutos. De moment, dels 78 tancats, se n'ha analitzat els que estan a Ciutat Vella, l'Eixample i Horta, i s'ha decidit retirar-ne 17. Tant la data com els termes de les subhastes estan encara per concretar. ■

El quiosc de Begoña Gil, a tocar de la plaça Urquinaona ■ QUIM PUIG

Veterans escèptics, novells entusiastes

MISCEL·LÀNIA • Els quioscos afronten problemes comuns des de circumstàncies diverses **AVÍS** • “Abans ja no tenia sentit que n’hi hagués un a cada cantonada, i ara encara menys”, diu Andrés Palacios, que fa 20 anys que en té un

I. Vila
BARCELONA

Només en les sis illes de cases de la Gran Via entre passeig de Sant Joan i passeig de Gràcia hi ha tres quioscos. I només el més proper a la plaça Tettuan està obert. Dels altres dos, un està tancat, i l’altre, a mitges: hi ha dies que no aixeca la persiana i d’altres que sí, tot i romandre gairebé despullat: mitja dotzena de diaris i una desena de revistes al frontal i poca cosa més. El noi que se’n fa càrrec no n’és el propietari, que sobta que es pugui permetre un empleat, i un cartell informa que el negoci es ven i que el tema és “urgent”. Hi ha un número de telèfon i, quan es marca, una veu assegura que el quiosc ja ha estat traspassat, però que l’acord no es concretarà fins que es formalitzi la renovació de la concessió.

La problemàtica dels quioscos és comuna, però les circumstàncies són heterogènies. El cas d’Andrés Palacios és un dels més habituals: fa més de 20 anys que té el quiosc de ronda de Sant Pere amb Bruc, i

ha vist com el negoci s’anava aprimant amb la caiguda de la premsa escrita. “Les promocions que feu no ens ajuden, ni que els diaris regalin exemplars”, protesta, i també de la distribució: “No dona un bon servei.” És una queixa recurrent entre el sector, i encara més entre els nous botiguers, a qui les empreses distribuïdores imposen pitjors condicions que les pactades fa

Begoña Gil té un quiosc des de l’agost i encara no en treu ni un sou, tot i obrir els set dies de la setmana

anys. Palacios, que ja ha renovat la concessió, diu que encara no sap si amb el canvi de gestió de la publicitat, ara en mans municipals, hi sortirà guanyant. Però sí que espera que els que ja han tancat no tornin a obrir. “Els que quedem encara aguantem, però abans ja no tenia sentit que hi hagués quioscos a cada cantonada, i ara, amb la feina que hi ha, tots hi perdríem.” A prop seu, als dos extrems de la plaça Urquinaona, ja hi ha, de fet, dos quios-

cos reoberts. El que toca a Via Lletana el porta des del desembre Isabel Román en règim de lloguer. L’establiment, que feia anys que era tancat, és propietat de l’associació de venedors de premsa, que l’ha llogat per reobrir-lo i poder renovar-ne la concessió. De moment, per només un any i 900 euros al mes que l’entitat perdona a la llogatera fins que com a mínim cobreixi despeses, segons explica Román.

El de l’altra banda de la plaça, al carrer Trafalgar, és de Begoña Gil, que se’l va quedar per 30.000 euros l’agost passat per portar-lo amb el seu fill, desocupat, i amb una llicència de la qual quedaven cinc anys de vigència. Nou mesos després, li han fet una concessió fins al 2030, el fill ha trobat feina i ella porta el negoci sola. Hi ven des d’estelades fins a crema solar, i també unes polseretes que fa ella mateixa. Diu que hi va perdre diners fins a l’octubre, quan va guanyar 35 euros, i que encara no en treu ni un sou, tot i obrir els set dies de la setmana, però també que ni li passa pel cap deixar-ho. “Mentre no em costi calés de la butxaca, no. Jo no em faig enrere ni per agafar impuls.” ■

L'herència del franquisme

Informació i impunitat judicial

En un cas de tortures no hi pot haver per a l'implicat deferències que limitin la funció de la premsa

MARC
Carrillo

El dret a comunicar i rebre informació veraç per qualsevol mitjà de comunicació, reconegut per la Constitució, permet a la premsa accedir a la sala de vistes on se celebra un judici per cobrir informació sobre fets que siguin rellevants per a l'interès públic. Segons els casos, les audiències públiques dels processos judicials formen part del dret a la informació.

Tant la premsa escrita com els mitjans audiovisuals poden estar presents en les vistes judicials, d'acord amb les característiques de tot procés judicial. Però no sempre ha estat així. De fet, fins a les sentències del Tribunal Constitucional 56 i 57/2004 la presència dels mitjans audiovisuals depenia de la concessió gràciosa del jutge que presidia la vista. Era aquest qui, en una omnímoda concepció de la seva potestat per gestionar materialment el desenvolupament de la vista, és a dir, de l'anomenada *polícia d'estrades*, tenia plena capacitat de decisió per autoritzar o no la presència de fotògrafs i premsa audiovisual. Afortunadament, aquest tracte discriminatori va deixar de donar-se fa deu anys, quan l'alt tribunal va interpretar que «no és compatible (...) amb l'actual legislació reguladora de l'exercici de la lli-

bertat d'informació (article 20.4 de la Constitució) l'establiment d'una prohibició general amb reserva d'autorització en cada cas de l'accés de mitjans de captació i difusió d'imatges a les audiències públiques, perquè la utilització d'aquests mitjans forma part de l'àmbit constitucionalment protegit pel dret a la llibertat d'informació que no ha estat limitat amb caràcter general pel legislador».

PER TANT, el dret a comunicar informació sobre el que ha passat en una vista judicial no pot ser sotmès a un règim d'autorització per part del magistrat que la presideix. Si fos així, estariem en unes coordenades impròpies d'un Estat democràtic, que mai pot consentir un control previ a través de l'autorització per a l'exercici dels drets fonamentals. Establert aquest principi, és evident que l'accés dels mitjans audiovisuals a les vistes no pot ser indiscriminat. El dret a la informació no és absolut, i en aquest cas s'ha de coonestar amb la garantia del dret a la tutela judicial del justiciable. Això és, el seu dret a un judici amb les degudes garanties processals, en què el seu manteniment impedeix que la presència desaforada dels mitjans de comunicació pugui convertir la vista en un espectacle mediàtic. O també en el que s'ha denominat un judici paral·lel.

MONRA

Per aquesta raó, en les citades sentències el Constitucional va establir unes pautes als jutges perquè, des del principi ineludible de la garantia del dret a la informació per a fotògrafs i càmeres de televisió, puguin gestionar la seva presència d'acord amb criteris de ponderació i proporcionalitat de les mesures que s'han de prendre. Així, va interpretar que, per exemple, podria «(...) admetre's la utilització d'aquests mitjans de captació i difusió d'imatges només abans, després i en les pauses d'un judici oral, segons les circumstàncies del cas; (...) o imposar-se l'obligació de tractar a *posteriori* les imatges per digitalitzar-ne determinats àmbits, de tal manera que no siguin reconeixibles determinades cares, etcètera».

Però aquests criteris interpretatius, coherents amb el degut res-

pecte al dret a comunicar informació, contrasten amb la recent decisió presa per la Secció Segona de la Sala Penal de l'Audiència Nacional en relació amb el procés d'extradició sol·licitat a l'Estat espanyol per part de la jutge argentina **María Servini**, que afecta l'exinspector de la policia política franquista **José Antonio González Pacheco, Billy el Niño**. A través d'un acte del 10 d'abril, el tribunal va impedir que es captessin imatges del reclamat per la justícia argentina, amb l'argument que el que es dilucidava no era un judici oral sinó una vista d'extradició; que l'afectat va dir haver estat objecte d'unes amenaces –no precisades– per un grup terrorista, fet que es va considerar prova suficient, i que a més aquest individu no exercia en l'actualitat cap càrrec públic ni professió de notorietat pública.

CAUSA estupor aquest tracte processal tan deferent per a aquest integrant de la banda de sicaris que la dictadura de **Franco** va distribuir per les comissaries de policia de tot Espanya perquè amb la més absoluta impunitat s'acarnissessin amb tot opositor polític al règim a través de la pràctica de la tortura. Des de la perspectiva constitucional, la imatge d'aquest individu era de rellevància pública. L'interès informatiu davant la tortura mai pot prescriure. Amb la prohibició de la captació de les imatges, la impunitat prossegueix. ≡

Catedràtic de Dret Constitucional (UPF).

MITJANS

El Parlament buscarà el consens per canviar la llei audiovisual

CiU, ERC, PSC i ICV negociaran assumptes com la regulació de l'emissió de les campanyes institucionals

BARCELONA Efe

Els grups de CiU, ERC, PSC i ICV-EUiA es van comprometre ahir a elaborar conjuntament el projecte de llei en matèria audiovisual i de publicitat que ha portat a la Cambra catalana el Govern d'Artur Mas. PSC i ICV-EUiA havien presentat una esmena a la totalitat i Iniciativa havia fet, a més, una proposta alternativa per tornar a la llei del tripartit. Tot i això, socialistes i ecosocialistes van acceptar retirar les seves esmenes després que el portaveu del Govern de la Generalitat, Francesc Homs, acceptés portar totes les propostes a una ponència conjunta per arribar a un text consensuat.

El Parlament donava així llum verda al projecte de llei pel qual es modifiquen diverses normes en matèria audiovisual i de publicitat institucional per afavorir la "transparència i la sostenibilitat" dels mitjans de comunicació, després de rebutjar les esmenes a la totalitat de PP i Ciutadans.

El conseller de Presidència va presentar el projecte de llei

MARC ARIAS

El conseller Francesc Homs, en la sessió parlamentària d'ahir

com una iniciativa "ambiciosa" que és "la culminació d'un camí", el de la "definitiva desgovernalització de la televisió", però que al seu torn sigui sostenible econòmicament.

"Aquest projecte de llei és necessari per mantenir les estructures clau per al país. És preferible fer alguns condicionants que algunes televisions se'ns

quedin entre els dits", va defensar Homs, del departament del qual depenen la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) i el Consell Audiovisual de Catalunya (CAC).

Aprofitant aquest projecte de llei del sector de la comunicació, i en el context d'una eventual consulta sobiranista, l'Executiu català també modifi-

ca l'article 109 de la vigent llei, del 2005, de la Comunicació Audiovisual de Catalunya per incloure la promoció de la participació ciutadana entre els objectius de les campanyes institucionals, ja que fins ara només podien ser campanyes informatives.

El text deixa en mans del consell de govern de la CCMA i del CAC el règim dels seus membres en funció de les ne-

Els consellers de la Corporació i del CAC podrien tenir dedicació parcial i no remunerada

cessitats que considerin oportunes, amb la possibilitat que els consellers puguin tenir un règim de dedicació parcial i no remunerada. D'aquesta manera, el caràcter exclusiu i incompatible amb qualsevol altra activitat professional que caracteritzava fins ara la condició de membre de la CCMA i del CAC quedarà restringit als titulars de les presidències dels dos organismes.

"Volem que no es pugui tornar a dir mai més que aquesta gent (els consellers) només escalfa la cadira i cobra", va dir Homs, una afirmació que va assegurar que no ha compartit mai. ●

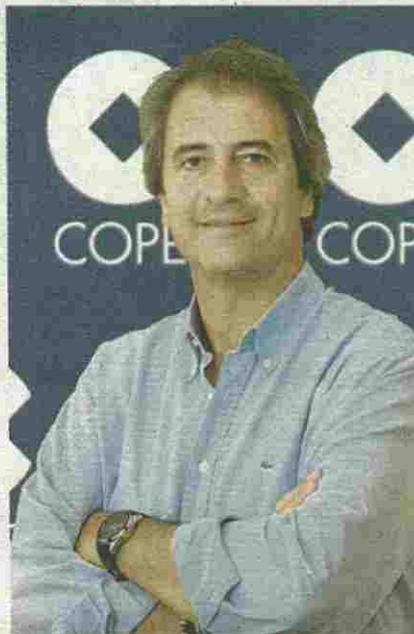
Los lectores podrán conversar con los presentadores de COPE

► Manolo Lama abre hoy en ABC.es, a las 18.00, un ciclo de entrevistas digitales con los locutores de la cadena

ABC
MADRID

Destacan entre los mejores entrevistadores del país, pero esta vez no serán ellos quienes pregunten. Manolo Lama, Ramón García y Ernesto Sáenz de Buruaga serán algunos de los que respondan las preguntas de los lectores y oyentes. Los profesionales que a diario ponen voz a la actualidad a través de COPE pasarán desde hoy por ABC.es para que los lectores y oyentes les interroguen a placer. Será una oportunidad extraordinaria para conocer y charlar en directo con los periodistas de referencia de la radio actual.

El primero en participar será Manolo Lama. El director de Deportes de COPE y narrador de los partidos del Real Madrid y de la Selección española en «Tiempo de Juego» responderá esta tarde, a las 18.00, las preguntas

Manolo Lama, director de Deportes de la cadena COPE

de los lectores, que se pueden formular a través de www.abc.es. El martes 29 de abril, a las 12.00, le toca el turno a Juan Pedro Colmenarejo, presentador de «La linterna». El periodista madrileño estará en la redacción de ABC

para mantener un encuentro digital con su numeroso público.

Las entrevistas con los comunicadores de la cadena COPE continuarán en mayo. El jueves 8, también a las 12.00 horas, el invitado será Ramón García. El 14, de nuevo a la misma hora, le toca el turno a Javi Nieves. El 22, jueves, a las 17.00 horas, Paco González, otro astro de la información deportiva y director de «Tiempo de juego», responderá a las preguntas de los lectores. El 19 de mayo, a mediodía, la invitada será Cristina L. Schlichting, la voz de «Fin de Semana», los sábados y domingos de 10.00 a 14.00 horas.

Estas intervenciones serán solo el principio. Ernesto Sáenz de Buruaga, Ángel Expósito, Lartaum Azumendi, Roberto Pablo y José Luis Restán también acudirán a su cita con los lectores de ABC.es en junio y julio. No faltará ninguna voz de la emisora. Todas sonarán en los próximos cuatro meses desde ABC.es, donde los lectores de nuestro periódico podrán interactuar, conversar y estrechar todavía más la corta distancia que los separa. Se trata de una oportunidad extraordinaria que ABC y COPE desean regalar a su público. Porque se lo merece. Usted, también.

Atresmedia triplica su beneficio neto

Sus ingresos netos crecen un 3,6% en el primer trimestre de 2014 frente al mismo periodo de 2013

L. R. C.

MADRID- Pese al contexto de crisis económica y publicitario que está sufriendo el mercado español, los resultados de Atresmedia en el primer trimestre del año mantienen la tendencia positiva que la compañía viene registrando durante los últimos años. El incremento de audiencia en sus divisiones de televisión y radio, unido a una eficaz política comercial, han llevado a un crecimiento de los ingresos netos en un 3,6 por ciento (204,4 millones). Esta subida se sitúa muy por encima de la del mercado, que experimenta una tímida recuperación de dos décimas concretamente.

El resultado bruto de explotación (Ebitda) ha crecido un 55,3 por ciento hasta alcanzar los 12,5 millones de euros, frente a los 8 millones obtenidos en los primeros tres meses del pasado año. Como resultado, el beneficio neto en este periodo ha ascendido a 3,3 millones de euros,

triplicando el dato de 2013. Por su parte, la audiencia total del conjunto de canales de Atresmedia Televisión asciende en el primer trimestre al 30 por ciento de cuota de pantalla, manteniendo también una clara posición de liderazgo en el target comercial (32,6) y obteniendo sus mejores datos históricos tras la fusión. Con un incremento de 1,8 puntos porcentuales, es el grupo con mayor crecimiento respecto al primer trimestre del año anterior.

En consecuencia, Atresmedia Televisión ha alcanzado, según Infoadex, una cuota publicitaria histórica del 43,8, la mayor del mercado y de la historia de la compañía. El resultado bruto de explotación del grupo (Ebitda) de la división de televisión aumenta un 50,3 por ciento y alcanza los 12,8 millones de euros, lo que supone una mejora del 4,5 por ciento, y

significa que está por encima del mercado de televisión, que creció un 3,1 por ciento. Atresmedia Radio continúa sumando oyentes y afianzando su posición de referencia en el mercado radiofónico, consolidando su posición en el espectro donde ocupan el segundo lugar en el que refuerza su posición.

Onda Cero se mantiene como la segunda radio generalista de nuestro país con una audiencia media de más de 2,6 oyentes y un crecimiento de 1,3 respecto a la primera oleada de 2013. Europa FM, con más de 2 millones de oyentes, se mantiene como la tercera cadena en el ranking de las temáticas. Destaca el récord de audiencia de Melodía FM, tras su relanzamiento, con más de 200.000 oyentes.

Por otra parte, en grupos, desde que Antena 3 se fusionara con la Sexta, Atresmedia ha mejorado su cuota de mercado en el negocio de la publicidad televisiva en los primeros tres meses del año. Así, Atresmedia habría superado a su com-

EBITDA

El resultado bruto de explotación ha crecido un 55,3 por ciento

petidora, Mediaset, al crecer sus ingresos publicitarios un 3,6 por ciento hasta llegar a 185 millones de euros. Con este incremento, la cuota de mercado de Atresmedia, se situaba en el 43,8% durante los primeros tres meses del año, unos resultados que demuestran el buen hacer de la compañía.

El Govern i ERC festegen el PSC i ICV en la reforma audiovisual

► L'avantprojecte de l'Executiu segueix el seu tràmit amb el fi de buscar el consens

► El foment del vot en la consulta a la TV pública fa enfadar els socialistes i el PPC

XABIER BARRENA
BARCELONA

El Govern va voler evitar ahir el xoc amb la resta de forces del Parlament, sense comptar amb els seus socis d'ERC, i va allargar la mà per trobar una fórmula que permeti que la reforma de l'audiovisual que planeja, basada en la modificaci3n parcial de fins a quatre lleis, pugui portar-se a terme. En el ple es van debatre tant el text de CiU i ERC com el d'ICV-EUiA i es van votar les esmenes a la totalitat contra cada un. Aix3s sí, els aliats parlamentaris van anul·lar la seva esmena a la proposta dels ecosocialistes i aquests van fer el mateix amb la iniciativa del conseller de Presidència, Francesc Homs. Els dos textos, doncs, segueixen la seva tramitaci3n i ara s'analitzaran en la ponència conjunta que es crearà expressament. El PSC també va retirar la seva esmena a la proposta del Govern (recolzava la d'ICV) i se suma de bon grat a la recerca del consens. Un acord total que sembla difícil que arribi ja que PPC i Ciutadans no van cedir i van mantenir la seva oposici3n a les dues iniciatives.

El debat, centrat en el projecte del Govern, va tenir el seu què, sobretot perquè, en funci3n del grup que argumentava, semblaven dos textos diferents. Pel conseller, el projecte de llei és «ambici3s» i «culmina la definitiva desgovernamentalitzaci3n de la televisi3n pública». I ho fa de manera que sigui sostenible econ3micament. És a dir, un pas més en la transparència.

No obstant, PSC, PP i Ciutadans van carregar les tintes contra un dels aspectes de la iniciativa, la que, si s'aprova, i tal com va avançar EL PERIÒDICO, permetrà que es faci publicitat institucional que fomenti el vot en eleccions o, i aquí radica el quid, consultes. Com la que es preveu per al 9 de novembre.

El que per a Homs, de qui depèn la Corporaci3n Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) i el Consell Audiovisual de Catalunya (CAC), era aprofundir en la radicalitat democràtica, per als tres partits que s'han significat més en contra de la secessi3n era arribar a la potestat de «fer propa-

ganda institucional» per «donar una única visi3n de país i dir com ha de ser el model econ3mic i ideol3gic» de Catalunya, com va assenyalar la socialista Núria Parlon. D'«aberrant» ho va qualificar l'alcalde de Santa Coloma.

NOVA FOTO DE QUATRE // Marisa Xandri (PPC) va dir que «si encara hi ha algú que no ha estat manipulat per un Govern que vol trencar Espanya i Europa, ara ho podran fer amb els diners de tots». El més vehement va ser, com sol passar, el diputat de Ciutadans Jordi Cañas, que va acusar l'Executiu català de ser «un Govern equatorial de bananers». Sobre la retirada d'esmenes a la totalitat i la recerca del consens, Cañas va baixar el seu grup del carro i va pronosticar que el pacte seria «una nova foto de quatre, com al desembre», en referència a l'acord de la pregunta i la data de la consulta, entre CiU, ERC, ICV-EUiA i CUP. ≡

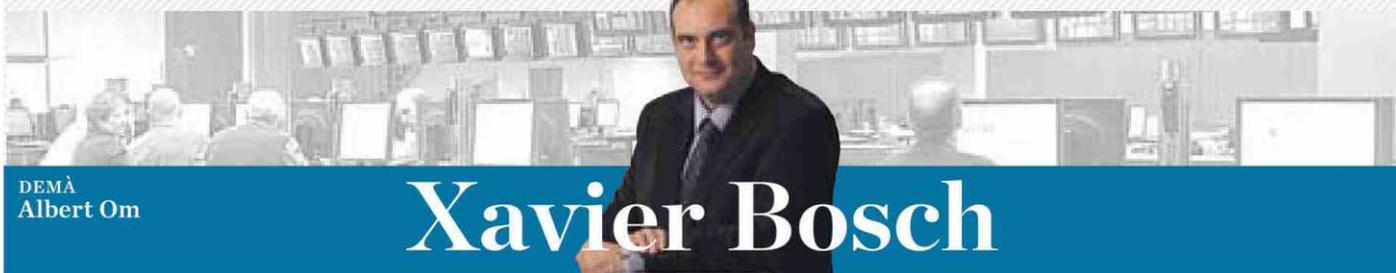
Esquerra torna a exigir a Mas que suprimeixi les dietes a alts càrrecs

►► El Parlament votarà, possiblement al juny, una proposta de resoluci3n d'Esquerra en què s'emplaça el Govern a suprimir temporalment les dietes per assistir als consells d'administraci3n del sector públic, mentre duri la retallada salarial dels funcionaris.

►► Després que el Govern decidís mantenir l'any 2013 la supressi3n d'una paga extra dels treballadors públics, CiU i ERC van acordar revisar les dietes per assistir als òrgans col·legiats, així com també fixar un màxim salarial per als directius públics, entre altres mesures, malgrat que l'Executiu català encara no les ha posat en marxa un any després. Davant d'aquest incompliment, ERC va presentar el dia 9 d'abril passat a la Cambra catalana aquesta iniciativa.

LA BORSA O LA VIDA

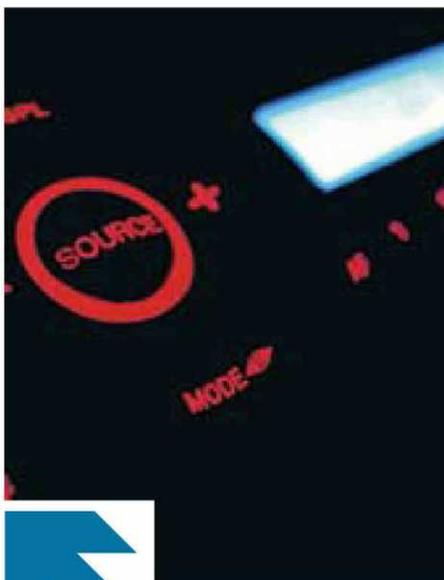

DEMÀ
Albert Om

Xavier Bosch

La ràdio que empeny

Basté o Terribas; Puyal o Pou; aquest Toni Clapés que cada temporada afina més l'equilibri entre el riure i la informació d'una *Versió* imprescindible... La ràdio en català, de primera divisió, ofereix un producte d'una qualitat que la fa aclaparadorament guanyadora segons les xifres d'audiència i de consum que s'han publicat aquesta setmana. A una banda i l'altra de la Diagonal, i basant-se en un model de "les estrelles que estiguin contentes i la resta, rotació", la ràdio ha sabut trobar el que, sovint, és el més difícil en la comunicació: el to. La nostra ràdio, al segle XXI, ha aconseguit fugir d'imposures, ha sabut triar temes, relats i enfocaments que l'han fet atractiva a l'oient. Potser, això sí, ha canviat la manera d'escoltar-la: ja sigui amb l'ordinador a la feina o fent-se, cadascú, un menú a mida al podcast per posar-s'ho quan pugui. Amb aquest reconeixement de l'audiència i

Cal aplaudir les ràdios locals catalanes. GETTY

amb la vanitat de la influència és més fàcil arremangar-se cada dia. Per això em ve de gust, avui, baixar un graó per aplaudir el munt de magnífiques emissions de ràdio local que es fan a Catalunya. (No pas tota, ja s'entén.) Ara que per la promoció de la meua última novel·la he anat de la Seca a la Meca, d'entrevista en entrevista, puc dir que el planter de la ràdio que es fa des del territori és, sovint, tan professional i dringa tan bé com pugui sonar la del primer nivell. Si jo fos cap de programes d'una emissora que no es vulgui adormir a la palla, apostaria per la Carla Sanmartín del magazín matinal de Ràdio Vilafranca. O em fixaria molt com ho fa la Lídia Juste de Ràdio Rubí. O em preguntaria per què les grans emissores no fan un programa cultural com el que, un cop al mes, presenta la Clara Calbet a Cardedeu Ràdio. O valoraria l'entusiasme juvenil del Dídac Romagós de Ràdio Vilablareix. També a la ràdio, cal mirar el planter.

ANIVERSARI

Girona recorda els seus 80 anys de vida radiofònica

► Una mostra repassa la història de la ciutat a través de l'emissora de la SER

FERRAN COSCULLUELA
GIRONA

Pocs mitjans de comunicació poden presumir d'haver acompanyat un país al llarg de gairebé un segle. L'exposició *Ràdio Girona, 80 anys*, organitzada per la Diputació de Girona i Ràdio Girona-Cadena SER a la Casa de Cultura de la capital gironina, mostra el recorregut histò-

ric a través de les ones que ha portat a terme aquesta emissora des que va començar el seu camí, el 10 de desembre de 1933. Una llarga trajectòria vital i professional que es va iniciar amb la República, va narrar les vicissituds de la guerra civil, va sobreviure a la dictadura i va madurar amb la transició i el pas a la democràcia.

► Imatge de l'exposició de la història de Ràdio Girona.

L'exposició està dividida en vuit espais diferents, corresponents a les vuit dècades de vida de l'emissora, en què els micròfons originals

que es van utilitzar en cada una fan de fil conductor de la mostra. Destaquen els tres primers micròfons de carbó amb els quals es van iniciar les

emissions de Ràdio Girona-EAJ38 al carrer de la Força. Uns estudis que més tard es van traslladar a la plaça de Pompeu Fabra i després a la plaça de Josep Pla, on estan ubicats actualment. En els vuit espais s'hi han instal·lat 25 imatges seleccionades per il·lustrar la història d'aquesta ràdio, algunes de les quals no s'havien exhibit mai abans i en què apareixen les primeres locutores, Francisca Boris i Maria Luisa Figa, alguns programes històrics com *El Plumier* o *Radio Escolar*, que durant molts anys es va realitzar des d'un estudi instal·lat precisament a la mateixa Casa de Cultura en què s'ha ubicat l'exposició.

La mostra es tanca amb una instantània de l'equip actual de la cadena SER, en la qual també apareix el periodista Iñaki Gabilondo. Al centre de la sala de l'exposició s'ha instal·lat un petit estudi de ràdio perquè els alumnes de les escoles de la ciutat que visiten la mostra puguin fer pràctiques de ràdio i gravar textos treballats a classe sobre la història de Girona dels últims 80 anys. ≡

Atresmedia quiere recuperar GolT antes de 2016 y Mediapro se resiste

Silvio González: "Seremos muy felices si todos los derechos deportivos van al pago"

Á. Semprún MADRID.

Atresmedia quiere recuperar la licencia de GolT en diciembre de 2015. La cadena de Planeta tiene arrendado el canal a Mediapro y el contrato termina a finales del año que viene. La licencia que explota la productora de Jaume Roures es de pago, por lo que el grupo que dirige Silvio González va a solicitar un cambio de licencia al abierto, un movimiento que, en principio, no tiene complicación.

La noticia no ha sentado muy bien en Mediapro, que ha rechazado de plano perder el alquiler de la licencia. La productora de Roures ha asegurado que "no contempla el fin del contrato de GolT en 2016" y que utilizará todos los mecanismos que establece el contrato para su renovación. A su vez, la dueña de GolT, que tiene 237.178 abonados, ha tendido la mano a la cadena a buscar una solución que satisfaga a los dos.

Atresmedia busca recuperar este canal para acortar distancias con

Atresmedia

Enero-marzo 2014

CONCEPTO	MILL. €	VAR. (%)
Ingresos	204,41	3,6
Ebitda*	12,49	55,3
Beneficio neto	3,28	226,2
Deuda neta	119,317	-52,7
Audiencia	30	-

(*) Beneficio bruto de explotación.

Fuente: CNMV.

elEconomista

Mediaset tras el cierre de *La Sexta3*, *Xplora* y *Nitro*. La anulación de las licencias por parte del Supremo dejará a la cadena de Fuencarral con seis canales y a Atresmedia con cuatro, por lo que el grupo quiere contar con uno más para competir en número de canales en el mercado de publicidad y de la audiencia.

El consejero delegado de Atresmedia anunció que recuperará la licencia de GolT durante la presentación de los resultados del primer trimestre del año, en el que han tri-

plicado su beneficio hasta los 3,3 millones. El grupo ha mejorado sus ingresos un 3,6 por ciento hasta los 204,4 millones. El directivo aprovechó la reunión para asegurar que el cierre de los tres canales tendrá un efecto "neutral" en sus cuentas a corto-medio plazo, porque la pérdida de ingresos (unos 25-30 millones) se compensaría con los menores gastos (unos 25 millones).

A su vez, restó importancia a la irrupción de las plataformas de pago en el mercado de los derechos deportivos. "Estaríamos muy felices si todos los derechos deportivos estuvieran en el pago", aseguró González. El alto ejecutivo defiende esta postura porque es casi imposible rentabilizar dichos eventos en la televisión en abierto. Así, si estos se concentraran en el pago, los canales en abierto no tendrían que competir por la audiencia de estos enfrentamientos.

Universidad / 27ª edición

Los 25 años de EL MUNDO, en El Escorial

El periodismo y los temas sociales protagonizan los Cursos de Verano de la Complutense que también homenajearán a las figuras de Umbral, Paz y Saura

J. M. PLAZA / Madrid

Los temas sociales y periodísticos tendrán un gran protagonismo en los Cursos de Verano de la Universidad Complutense, cuyo programa completo presentó ayer su directora, María José Comas, y el rector, José Carrillo. Desde el 30 de junio y hasta el 25 de julio se desarrollarán 104 actividades, entre ellas 46 cursos de cinco días.

En la primera semana tendrá lugar el curso *EL MUNDO, 25 años de historia*, donde, al hilo de la evolución del periódico, se rememora la evolución periodística y política del último cuarto de siglo en España. El curso será inaugurado por el fundador del periódico, Pedro J. Ramírez, y lo clausurará el actual director, Casimiro García-Abadillo, mientras que Antonio Fernández-Galiano, presidente de Unidad Editorial, entregará los diplomas a los asistentes y disertará sobre los retos informativos en los nuevos tiempos.

El curso está dirigido por Antonio Rubio, director del Máster de Periodismo de EL MUNDO y del Máster de Investigación de la Universidad Rey Juan Carlos. «En octubre se cumple 25 años de la fundación del diario. La sociedad ha cambiado mucho en estos años; sin embargo, el espíritu de los fundadores del periódico continúa más vivo que nunca: periodismo de calidad y de investigación, periodismo que huye de las alfombras del poder y utiliza las nuevas técnicas para llegar más lejos y mejor», señala Antonio Rubio, quien añade que ésta será la filosofía del curso, en el que se repasarán los escándalos más relevantes que

un homenaje al periodista y escritor de *Travesía de Madrid*, con el seminario *Francisco Umbral, el último de la fila*, dirigido por Antonio Lucas, y se celebrará el curso *Carlos Saura, el cine de un artista total*, coordinado por Manuel Hidal-

go. Siguiendo con los homenajes, en esta 27 edición, se impartirá un seminario sobre *Cien años de Octavio Paz*, otro sobre *La resurrección del Greco*, y un curso sobre Ortega y Gasset en el centenario de la Generación del 14.

Al margen del periodismo y los homenajes, este año se quiere hacer hincapié en los temas sociales, tal como recordó María José Comas, directora de los Cursos: «Ha llegado el momento de dejar de hablar de la crisis y de presentar proyectos de fu-

turo con asuntos que interesen y preocupen a los ciudadanos. La Universidad debe abordar estos temas desde una perspectiva académica, pero dando espacio a las voces sociales», y señaló que habrá cursos sobre la gobernanza democrática, la familia, la violencia de género, la educación para la convivencia o los nuevos modelos de familia.

La conferencia inaugural será impartida por José Manuel Blecuá, director de la Real Academia, y entre las conferencias extraordinarias destacan la de Alfonso Guerra y la de Pedro Miguel Echenique, premio Príncipe de Asturias de Ciencia.

Las figuras de El Greco y Ortega y Gasset, también estarán presentes

ha descubierto EL MUNDO, como el caso Roldán, el GAL, Filesa, Ibercor, los papeles del CESID, las escuchas ilegales, la dimisión del director del CNI, Urdangarin, Bárcenas...

Esa primera semana tendrá un marcado acento periodístico, ya que se desarrollarán también los cursos sobre *20 años de Radio 5 Todo Noticias* y Carlos G. Reinosa dirigirá *La Agencia Efe, 75 años de información*. Esa semana se completará con dos seminarios sobre temas políticos de gran actualidad: *Cataluña 1714-2014. ¿Un problema de identidad o de comunicación?*, dirigido por Braulio Díez, y *El fin de ETA y la recuperación de la convivencia en el País Vasco*, dirigido por Carlos L. Fonseca.

La última semana de julio habrá

elradar

Una ponència buscarà consens per reformar les lleis audiovisuals

ÀLEX GUTIÉRREZ

El Parlament va decidir ahir que la reforma de les lleis audiovisuals catalanes es faci a partir d'una ponència que aplegui els diferents partits. La cambra debatia una esmena a la totalitat presentada per ICV-EUiA, però finalment es va resoldre buscar el màxim consens creant una delegació parlamentària. El punt de partida és l'avantprojecte de llei aprovat pel Govern i que afecta la llei de la Corporació, la del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) i la llei de l'audiovisual.

Entre les mesures que es volen incloure hi ha la flexibilització de les normes perquè es pugui emetre en cadenes a partir de llicències locals, impedir les clàusules de confidencialitat a TV3 a l'hora de comprar drets esportius i programes i permetre que en campanya electoral es faci publicitat institucional que cridi a la participació. També es vol introduir la possibilitat que els consellers de la Corporació i del CAC ho puguin ser a dedicació parcial. La mesura és polèmica, perquè això ve acompanyat del fet que puguin tenir fins a un 10% de capital en empreses del sector o cobrar com a assessors.

La proposta del Govern va ser criticada durament per tots els partits, menys per Es-

Marta Ribas, diputada d'ICV-EUiA. ARA

querra. Marta Ribas (ICV) denunciava els efectes de l'última reforma, del 2012: "La Corporació ha perdut un 40% del pressupost. S'han carregat les delegacions. Han fusionat emissores. Han eliminat el satèl·lit. Hi ha hagut 280 acomiadaments. Els que queden han perdut un 30% del poder adquisitiu. D'aquella pols vénen ara aquests fangs".

Imagen del documental dirigido por Alicia de la Cruz ^{TVE}

Gervasio Sánchez, el fotógrafo de las posguerras

Gervasio Sánchez lleva media vida retratando las guerras pero también, y esa es su virtud, las posguerras. «Cuando los conflictos dejan de ser mediáticos, desaparecen», explica el fotoperiodista a ABC, antes de añadir que lo que ocurre después «es tan grave como lo que ocurre durante la guerra». Y de esta forma de ver el mundo y la profesión de periodista trata el documental que esta noche emitirá La 2 dentro del programa «Imprescindibles» (21.00 horas). Testimonios de su familia, de compañeros de profesión y carretera como Alfonso Armada o Mónica Bernabé... retratarán a este personaje incansable, alejado del protagonismo. «Huyo de la idea de periodista comprometido, lo que hago es mi obligación», señala Sánchez, que culmina la conversación con este axioma: «Hay que vigilar al poder».

Jordi Cañas qüestiona el CAC per autoritzar El Punt-Avui

► El diputat de Ciutadans retreu a Francesc Homs les «irregularitats» que es van produir en la votació final

DdG | GIRONA

■ El diputat de Ciutadans Jordi Cañas va retreure ahir al conseller de la Presidència, Francesc Homs, l'autorització del Consell Audiovisual de Catalunya (CAC) del lloguer de set llicències de TDT, propietat del grup Canal Català, al grup El Punt-Avui TV. «S'han produït irregularitats que converteixen el CAC en un instrument de censura propi d'una república bananera», va dir. Segons el portal E-

Notícies, en la sessió de control del Govern al Parlament, el dirigent de C's va preguntar a Homs si ell «o algun membre del Govern o del seu partit ha interferit o influït a les negociacions per llogar aquestes emissores» i si algun càrrec del Govern «ha imposat a algun membre del CAC que atorgui les llicències sense complir amb la legalitat».

Al seu torn, el conseller es va limitar a dir que «el Govern ha complet amb allò que està establert a l'Estatut» i va etzibar al diputat de Ciutadans que «no sabia que a més a més de diputat fos també jutge». «El CAC no és el commissariat audiovisual de Catalunya, hauria de ser un consell», va afirmar Cañas durant el seu torn

de rèplica. També va qualificar el president del CAC, Roder Lop-pacher, el vot de qualitat del qual va permetre, el 14 d'abril, tirar endavant l'adquisició per part del grup El Punt-Avui de les llicències de Canal Català, de «ser un manat» i d'actuar «al dictat» del conseller.

Finalment, Cañas va dir que «algú ja sabia que s'atorgarien aquestes llicències perquè a final de març van dir que es començaria a emetre a partir del 23 d'abril i també van anunciar una entrevista a Artur Mas i una altra a Oriol Junqueras». Homs li va replicar que «considero un elogi que em digui que jo no estic a l'alçada de les circumstàncies segons els seu criteri».

La mayoría de partidos catalanes se compromete a consensuar una ley audiovisual

M. ROGER, Barcelona

Las leyes aprobadas por el consenso de la gran mayoría de partidos son una rareza en esta legislatura en Cataluña, ya de por sí parca en cuanto a proyectos aprobados. Ayer Convergència i Unió, Esquerra Republicana, Partit dels Socialistes, e Iniciativa se propusieron poner fin a esa carencia e iniciaron la tramitación parlamentaria de una nueva ley audiovisual comprometiéndose a consensuar la norma durante la ponencia en el Parlament.

Las posiciones, por ahora, están muy alejadas. El Gobierno presentó un proyecto de ley con elementos que no gustan ni a su socio parlamentario, ERC. La norma, reforma de varias leyes, contempla entre otras cosas que los miembros del Consejo del Audiovisual de Cataluña y del consejo de Gobierno de la Corporación Catalana de Medios Audiovisuales —controlador y gestor de los medios públicos, respectivamente— puedan compaginar su tarea, a tiempo parcial, con intereses en el sector audiovisual: tendrán permiso para ser propietarios de hasta el 10% de una empresa relacionada con la comunicación, una limitación que se podría eliminar con el visto bueno de los presidentes de los consejos. Hasta ahora los miembros del CAC y la CCMA tenían dedicación exclusiva con una retribución anual de 96.593 euros. Otra novedad de la reforma planteada por el Gobierno es la obligatoriedad de hacer públicos los contratos externos.

Enmiendas retiradas

Iniciativa presentó una ley alternativa y el PSC defendió una enmienda a la totalidad a la norma del Gobierno, pero ambos partidos retiraron sus propuestas tras oír el compromiso de Homs, que prometió hacer una ponencia conjunta para que la ley sea de consenso.

Aprovechando la reforma, el Gobierno también impulsará un cambio en la ley de publicidad institucional para poder animar a la participación en la consulta. Este cambio motivó los principales reproches, de los partidos contrarios a la consulta. Núria Parlón, del PSC, consideró que el cambio en la publicidad institucional permite al Gobierno "dar una única visión de país"; para Marisa Xandri (PP), el Ejecutivo puede "manipular" a los catalanes, acusación que elevó Jordi Cañas, de Ciutadans, que acusó a Homs de formar parte de "un gobierno ecuatorial de bananeros".

Twitter lanza en España un servicio para medir el impacto de la publicidad en TV

Twitter ha lanzado en España su servicio *TV Conversation targeting*, una herramienta pensada para que los anunciantes y las cadenas aprovechen las conversaciones en esta red sobre los éxitos televisivos y las retransmisiones con grandes audiencias. El servicio se estrenó en noviembre en EE UU y Reino Unido y ahora llega al mercado español junto a otros países como Francia, Brasil y Canadá. Según la empresa, el 95% de las conversaciones sociales sobre televisión se realizan en Twitter.

Atresmedia amenaça de treure GoIT de la TDT

El conseller delegat d'Atresmedia, Silvio González, va explicar ahir que té la intenció de recuperar "com a molt tard el desembre del 2015" la llicència de TDT que té llogada a GoIT, el canal de futbol de pagament que gestiona Mediapro. El grup persegueix amb aquesta maniobra poder recuperar un canal dels tres que, en virtut d'una sentència del Suprem, ha de tancar abans del 6 de maig (i que ja ha anunciat que prescindirà de La Sexta 3, Xplora i Nitro).

Des de Mediapro han explicat que confien que es pugui trobar una solució perquè Antena 3 continuï competint en nombre de

canals i, alhora, GoIT pugui seguir emetent. En aquest sentit, han recordat: "GoIT té un contracte en vigor amb Atresmedia i el contracte estableix els mecanismes necessaris per a la seva renovació a partir del 2016. Mediapro té la intenció de fer servir aquests mecanismes i, per tant, no preveu en cap cas la rescissió unilateral".

González ha explicat que el tancament dels tres canals no comportarà aquest any cap pèrdua econòmica, ja que ingressaven tants diners com costaven. I ha xifrat en 25 milions d'euros el pressupost anual de tots tres, comptant continguts i cost d'antena.

Lara critica el tancament de canals

Redacció
MADRID

El president del consell d'administració d'Atresmedia, José Manuel Lara, va assegurar que, tot i "complir" els compromisos adquirits amb el govern estatal per desenvolupar nous canals de TDT, "de res ha servit" per evitar el tancament de Nitro, La Sexta3 i Xplora. El 6 de

maig es materialitzarà l'apagada de nou canals que afecten Atresmedia, i de dos de Mediaset, igual que de Veo TV i Net TV, en virtut de la sentència dictada pel Tribunal Suprem, que anul·la l'assignació d'un múltiplex digital. Segons Lara, és un "error formal de l'administració pública", del qual són "víctimes" i que fàcilment es podria resoldre. ■

INTERNET

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col.legi de Periodistes de Catalunya

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
25/04/14	El periodismo de datos, una disciplina en auge / Heraldo	33	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Data	Titular/Mitjà	Pàg	Docs.
25/04/14	Periodistas secuestrados por separatistas en Ucrania / Periodistas en Español	35	2

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

El periodismo de datos, una disciplina en auge

Divendres, 25 de abril de 2014

Periodistas , programadores y otros profesionales se han dado cita en la inauguración de las II Jornadas de Periodismo de Datos y Open data , para debatir sobre las últimas tendencias en periodismo de datos, una disciplina en auge a nivel mundial. El periodismo de datos utiliza las tecnologías y las herramientas que proporciona internet con el fin de elaborar informaciones mas atractivas y documentadas, al tiempo que propicia la interacción y el contacto entre los medios de comunicación y los usuarios. Como novedad de esta edición, el grupo español de la Open Knowledge Foundation , organizador de las jornadas, trae a España la exitosa iniciativa Chicas Poderosas , un proyecto de gran difusión en América Latina que pretende aumentar la presencia de mujeres con perfil tecnológico en las redacciones de los medios. En el evento de hoy, celebrado en el Auditorio del Espacio Fundación Telefónica, ha intervenido la periodista del diario británico The Times Nicola Hughes , quien ha asegurado que va en aumento el número de periodistas que van más allá de explicar historias y aprenden a escribir código. Las Jornadas de Periodismo de Datos y Open Data, organizadas por Open Knowledge Foundation y coordinadas por Mar Cabra y Karma Peiró , son el principal encuentro nacional de periodistas y programadores para aprender a generar contenidos a través de los datos y analizar la importancia del periodismo en el mundo de los medios de comunicación. Durante la jornada, la directora de Desarrollo digital de El País, Noemí Ramírez; ola experta en storytelling visual e interactivo del Knight International Journalism Fellowship, han hablado sobre las distintas formas de usar datos en el periodismo, desde el análisis que puede hacer un reportero hasta la gestión de producto. Participan en estas II Jornadas, además de las mencionadas, la diseñadora portuguesa Mariana Santos (ICFJ Knight Fellow), la programadora uruguaya Gabriela Rodríguez (Knight-Mozilla Open News Fellow 2014) y expertos nacionales como David Cabo y Eva Belmonte (Fundación Ciudadana Civio) o Jesús Escudero (El Confidencial), entre muchos otros. Las sedes principales de las jornadas serán el CCCB, la Facultad de Ciencias de la Comunicación Blanquerna y el CaixaForum en Barcelona; el Medialab Prado y la Fundación Telefónica en Madrid, y la Asociación de Prensa de Almería

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓ DE LES NOTÍCIES DEL SEU INTERÈS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Periodistas secuestrados por separatistas en Ucrania

Divendres, 25 de abril de 2014

Los periodistas y funcionarios que permanecen detenidos ilegalmente y están siendo utilizados como moneda de cambio por un grupo separatista armado en el este de Ucrania deben ser puestos en libertad de inmediato, insta Amnistía Internacional, señalando que estas personas pueden correr peligro de sufrir tortura y otros malos tratos. Irma Krat fue capturada el domingo por milicianos prorrusos en la ciudad de Slaviansk. El Kyiv Post ha informado de que al menos 16 personas han sido secuestradas desde la semana pasada en Slaviansk y Horlivka, dos localidades de la región de Donetsk, en el este de Ucrania, bajo el control de un grupo armado prorruso. Tres periodistas extranjeros han sido liberados, pero varios periodistas más y funcionarios permanecen detenidos o en paradero desconocido. Dos hombres que habían sido secuestrados fueron hallados muertos el martes, al parecer con señales de haber sido torturados. En una conferencia celebrada el 23 de abril, Vyacheslav Ponomarev, el autoproclamado alcalde del pueblo de Slaviansk, dijo que algunos de los detenidos permanecían retenidos como moneda de cambio y que no tenía intención de dejarlos marchar. Además, acusó al gobierno de Kiev de detener y torturar a sus camaradas. La detención de periodistas, funcionarios municipales y residentes a manos de un grupo armado en Slaviansk deja bien claro el grado de ilegalidad que se ha alcanzado en zonas del este de Ucrania, y hace temer que los detenidos puedan correr peligro de sufrir tortura y otros malos tratos. El tomar rehenes y utilizarlos como moneda de cambio para obtener una ganancia política es una práctica tan aborrecible como ilegal, ha manifestado Heather McGill, investigadora de Amnistía Internacional sobre Ucrania. El acoso, el secuestro y la detención de periodistas suponen un fuerte golpe a la libertad de expresión, y deben cesar de inmediato. Todo aquel que detenga ilegalmente a periodistas o a otras personas en el este de Ucrania debe garantizar su seguridad y debe ponerlos en libertad de manera inmediata e incondicional. El llamamiento de Amnistía Internacional se ha producido mientras las fuerzas armadas ucranianas lanzaban una ofensiva para recuperar el control de Slaviansk el 24 de abril. La Organización para la Seguridad y la Cooperación en Europa también ha expresado su preocupación por los secuestros, y ha pedido la liberación inmediata de los periodistas. Cadena de secuestros en Slaviansk En el este de Ucrania se ha producido en los últimos once días una preocupante cadena de secuestros. Los sucesos coinciden con la toma de control, por parte de un grupo armado prorruso, de las comisarías de policía y las oficinas públicas de varias localidades, incluido el edificio del Servicio de Seguridad del Estado (SBU) en Slaviansk. El supuesto líder de ese grupo armado, Vyacheslav Ponomarev, se ha autoproclamado alcalde de Slaviansk. Según la información publicada en los medios de comunicación, Artem Deynega, residente de Slaviansk, fue secuestrado el 13 de abril por personas no identificadas tras haber sido visto filmando desde un balcón enfrente del edificio del SBU. Tres días después, el periodista ucraniano Serhiy Lefter fue hecho cautivo de manera similar mientras informaba en la ciudad. El paradero de

ambos se desconoce. El 18 de abril, Nelya Shtepa, alcaldesa elegida democráticamente de Slaviansk, desapareció tras intentar reunirse con Vyacheslav Ponomarev. Se cree que permanece en cautiverio tras aparecer el 22 de abril en LifeNews, emisora de televisión de Rusia partidaria del Kremlin. Mientras tanto, un jefe de policía de Slaviansk, Oleg Prokhorov, está desaparecido desde el 19 de abril. Su paradero se desconoce, y se cree que se encuentra retenido por el grupo armado. El 20 de abril, Irma Krat, ex líder de las protestas de Euromaidán y directora de la emisora de televisión ucraniana La verdad oculta, fue secuestrada tras viajar a Slaviansk para cubrir los recientes sucesos. Su abogado cree que se encuentra recluida en el SBU, que permanece bajo el control del grupo armado prorruso. Ha sido acusada de estar implicada en la presunta tortura y homicidio de un agente de la policía antidisturbios Berkut, ocurrida hace varios meses en el contexto de las protestas en Kiev, pero ella ha negado las acusaciones. Un día después del secuestro de Irma Krat, el grupo armado prorruso convocó una conferencia de prensa en la que mostró a Irma ante los medios de comunicación nacionales e internacionales. Luego, el grupo impidió a los periodistas marcharse de la conferencia de prensa, y al menos un periodista extranjero fue secuestrado posteriormente. También el 21 de abril, otros tres periodistas extranjeros fueron detenidos temporalmente por unos hombres armados que mantenían un puesto de control en la ciudad. Los tres dos italianos y uno bielorruso fueron liberados más tarde pero, según la información recibida, les confiscaron su equipo. Tortura y homicidio En otro sombrío suceso, el 22 de abril se encontraron los cadáveres de dos hombres cerca del río Torets, en Slaviansk. Ambos presentaban señales de tortura. Uno de ellos ha sido identificado como Volodymyr Rybak, concejal de la localidad de Horlivka perteneciente al partido Batkivshchyna y secuestrado, según la información disponible, el 17 de abril. Unas imágenes de vídeo grabadas ese día y publicadas en un sitio web informativo local mostraban cómo varios hombres, uno de ellos enmascarado y con ropa de camuflaje, agredían violentamente al concejal. Según el Kyiv Post, el cadáver de Volodymyr Rybak se encontró atado a un saco de arena y con una cuchillada en el estómago. Se cree que aún estaba vivo cuando lo arrojaron al río. Este espeluznante y terrible descubrimiento debe servir como señal de alarma para todo el este de Ucrania. Debe llevarse a cabo una investigación independiente, imparcial y exhaustiva sobre estos homicidios, y los responsables deben comparecer ante la justicia, ha manifestado Heather McGill.